

100

Betænkning

over

forslag til lov om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf.

(Afgivet af landstingets udvalg den 13. juni 1951).

Udvalget har i et samråd med justitsministeren indgående drøftet lovforslagets enkeltheder og principper, herunder bl. a. spørgsmålene om adgangen til uddannelse af lærlinge, adgangen til næringsbrev, adgangen til beværterbevilling, adgangen til at være medlem af aktieselskabers bestyrelse og muligheden for en noget ændret ordning for recidivister i forhold til de første gang straffede. Under hensyn til det ønskelige i, at loven gennemføres inden afslutningen af rigsdagens arbejde, har man efter de af justitsministeren givne redegørelser for de forskellige spørgsmål afstået fra at stille ændringsforslag.

Udvalget har endvidere drøftet spørgsmålet om lovens eventuelle konsekvenser, forsåvidt angår tjenestemænds (og disses enkers) pensionsmæssige stilling. Udvalget forudsætter, at justitsministeren vil gøre finansministeren opmærksom på dette forhold, således at de i nærværende lov givne retningslinier eventuelt kan videreføres også på det nævnte område.

Endvidere har udvalget drøftet spørgsmålet om, hvornår den, hvem ret til at

udøve en virksomhed er frakendt, efter at sagen forgæves har været forelagt for retten efter den i forslaget § 79, stk. 1, sidste pkt., nævnte frist af 5 år, påny kan indbringe sagen for retten.

Justitsministeren og udvalget er enige om, at det af henvisningen i forslaget § 79, stk. 1, sidste pkt., til de i § 78, stk. 3, indeholdte regler, hvorefter en afgørelse om udelukkelse fra udøvelsen af en virksomhed tidligst efter 2 års forløb påny kan indbringes for retten, må følge, at spørgsmålet om frakendelsens opretholdelse tidligst 2 år efter den senest truffe retsafgørelse påny kan indbringes for retten.

Det bemærkes herved, at det efter justitsministerens og udvalgets mening må anses for givet, at reglen i § 78, stk. 3, hjemler adgang til at få spørgsmålet om udelukkelse fra den pågældende virksomhed prøvet af retten til enhver tid uden anden begrænsning end den, der ligger i kravet om, at der skal være forløbet 2 år, siden retten senest har afsagt kendelse derom.

Justitsministeren har overfor udvalget